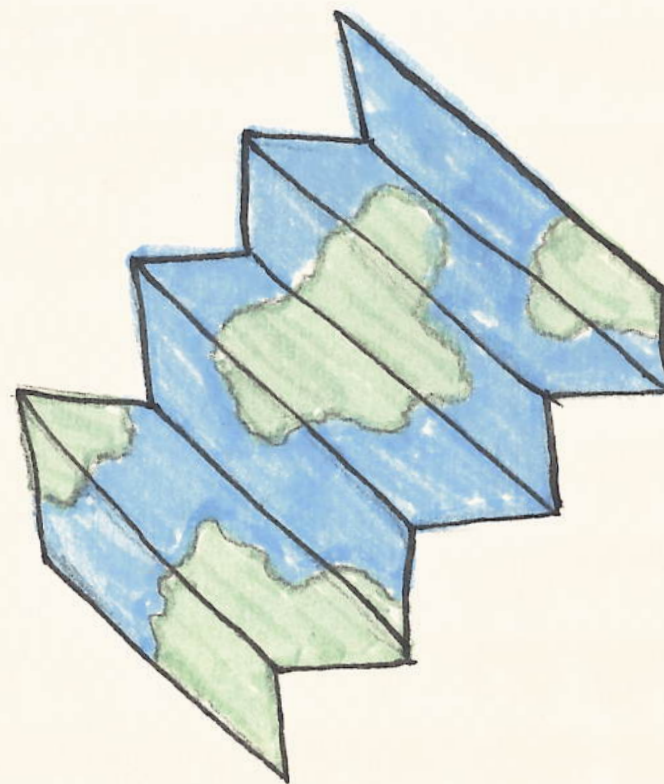

KRONIKA

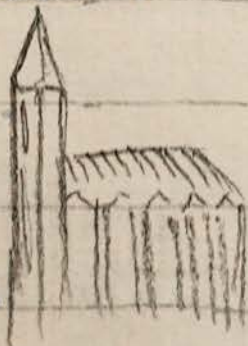
Biskupské gymnázium Brno a MŠ
Barvičova 85
602 00 Brno
tercie B
miroslava.sevcikova@bigy.cz

Dne 2. září jsme se jako žáci
Biskupského gymnázia znovu
sešli, abychom zahájili nový školní rok.
V ulicích Brna panoval čilý ruch - všude
spěchali lidé do práce i do škol, zatímco
my jsme se scházeli na nádvoří před
kostelem sv. Petra a Pavla. Po půl deváté
jsme se vydali na slavnostní mši svatou,
která zahájila nový školní rok. Kostel
byl plný zpěvu, modliteb a očekávání
návratu do lavic - i když by si mnozí
přáli ještě pár dní volna. Po mši
jsme se společně s paní profesorkou

vydali zpět ke škole. Cesta tramvají byla veselá, ale trolejbus číslo 35 je vždy "peklo" - studenti se máčejí jako

sardinky a tentokrát někteří spolužáci stáli na Mendlově náměstí. Po vystoupení začal hon na nejlepší místa ve třídě, někdo chtěl sedět u okna, jiní v zadní lavici. Po krásném dohadování jsme se všichni usadili, přivítali opozdilce, co stihli navštívit Albert a vyslechli si první slova paní profesorky...

Kada spíš jen napil, protože už všichni mysleli na odchod domů.

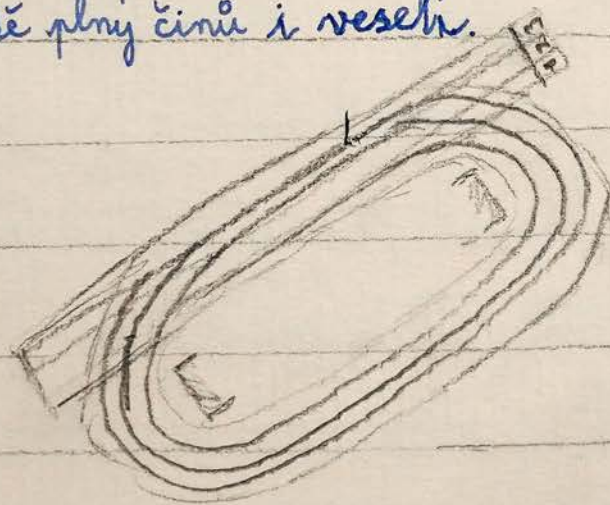
ne 3. září jsme měli první hodinu chemie. Do učebny jsme vstupovali s jistou nervozitou, nebo nás čekalo první setkání s novým vyučujícím. Již od počátku bylo patrné, že chemie nebude předmětem lehkým, neboť pan profesor působil velmi přísně. V úvodu hodiny jsme se rozdělili do skupin a měli společně odpovídat na otázky, co od chemie očekáváme, čeho se bojíme a na co se těšíme. Většina řáku uvedla, že největší strach má z periodické tabulky a z nutnosti učit se ji na paměť.

Pan profesor sice tehdy soudil, že tomu tak nebude, avšak později se ukázalo, že naše obavy nebyly plané. Na závěr hodiny pan profesor sdělil, že se od nás očekává pilná příprava z hodiny na hodinu, avšak zároveň ujistil, že kdo bude pracovat poctivě, voládne látku bez potíží. Z učebny jsme odcházeli s mírnými obavami, co nám další hodiny chemie přinesou.

Ještě toho dne, po návratu z veselých prázdnin opět jsme stanuli ve školních prostorách, kde nás očekával první tělovík nového školního roku. Pan profesor tělovíku pravil, že třeba nás připraví na události, ve světě během dvanáctiminutovým, což velkou většinu třídy velmi rozesmutilo, a všichni si přáli být spíš u moře na sluncem vyhřáté pláži. Když zazněl hvízd píšťalky, rozběhli jsme kdo mohl, ten pádil, kdo nemohl, ten spíše krokem se vlekl. Slunce hrálo, poť z čela stíkal, a mnohý si v duchu postleskl,

prázdninové zahálení šlu na šle moc nepřidalo. Však přec jsme běh zdárně dokonali a s dobrým pocitem se odebrali do školy, šesice se, že rok takto udárně započal, bude jistě plný činů i veselí.

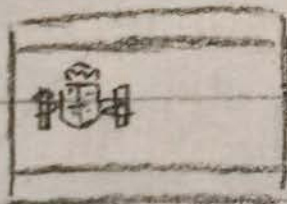

Devátého náře jsme se my, celá škola Tercie B, místo učení v učebnách, kde jediná útěcha je to, že po pár minut svoni na přestávku, jsme se vydali na mořské kajaky. V 9 hodin ráno jsme si dali sraz u velké bílé hory u přístaviště. Většina z nás šla včas, jen někteří se opozdili. Tada byl ale smaten a mapami doveden na úplně jiné místo, takže se k nám připojil až později. Na místě jsme se rozdělili na hochy a děti s Petrou. Dívky šly s paní profesorkou Dobrovolnou nejduřejišky, zatímco chlapi

želi rovně s paní profesorkou Pimochářovou
na kajaku. Předem bylo určeno místo sledání,
kde se role chodců a kajakářů střídaly.
Těvata si celou cestu pěšky povídala, a
vzhledem k tomu, že druhá polovina ještě
čekala na Tádů, měla na domluveném
místě spoustu času na dokončení konverzace
a začala mnoha nových. Mimo komunikaci
stihla namávat nejen pěti parníkům, ale
dokonce se pokusila pohřbit již zesnulou
rybu již nesla jméno Pepa. Tento brilantní
nápad byl ale překazen paní profesorkou
Jabůčnou, která pro pohřeb neměla pochopení.

Po nějaké době připluli kluci. To znamenalo,
že si sundali vesty a vyndali si batohy z
uložného prostoru kajaku a pro holky
začala zábavnější a náročnější část.
Ze začátku to nebylo moc zajímavé, ale po
chvilce se to změnilo. Začala vodní bitva.
Na konci byli všichni mokří, ale myslím, že
si to všichni užili a budou mít dobrou
vzpomínku na tento výlet.

Dasátého září měla polovina třídy
sercie B svou první hodinu
španělského jazyka s rodilou mluvčí
Juanou Monreal Ferriz. Zpočátku jsme
byli plni očekávání, protože jsme nevěděli
co nás čeká a nemine. Když, ale vešla
do třídy usměvavá Juana všechny obavy
z nás opadly. Hodinu s ní jsme si
velice užili a láska ke španělštině v nás
jen vzrostla. Všichni se těšíme na další
hodiny plné smíchu a energie s
Juanou.

Autoři:

Kristýna Šedivá
Sára Kanioková
Kristina Blažková
Antonie Hrubá
Smířtal Vendelín
Kugštof Kejda